

и изчезвал. И двамата мъже не са вярващи и затова им е дадено да го видят.²⁴

ТЕКЯТА НА СВЕТИИЛИЙСКИТЕ ВЪЗВИШЕНИЯ

Има манастирче и един трап, като стаичка. Там са ходили на събор. Който боледува от крака отива там, сяда и си топи краката. Седят десетина минути, по двама, по трима. В стаичката няма вода, ама на едно ниско място има. Които са болни, носят си червено конченце и си връзват за здраве.

Турците ходеха на Илинден. Едни хубави туркини... Ходят с каруци, колят си курбани.²⁵

Свети Илия, който бил погребан в гробницата.

Той най-напред бил овчар и пасял овцете по каменистото възвишение. Дошъл веднъж чорбаджията на стадото и го запитал сърдито:

- Защо пасеш овцете в това безводно място? Ще ги умориш. Не виждаш ли че тук няма вода?

- Вода, колкото щеш-отговорил му Св. Илия! Драснал с тоягата си по земята и веднага бликнала изобилна вода.

След като видели това чудо, всички повярвали, че пред тях стои действително свят човек.²⁶

В двете села Сокол и Дядово свързват това култово място с предания за съпротивата на българите срещу османските завоевания. Сам Св. Илия, според едно от тях, бранел

²⁴ Вела Стойчева Йорданова, р. 1926г. 4 от., земеделие. Зап: Теодора Суванкова

²⁵ Инф. Иван Георгиев Драголов, р. 1910 г., 4 кл., каменоделец, от с. Еленово. Зап: Наталия Рашкова, 20. 08. 1986 г. с. Еленово, Новозагорско

²⁶ Ст. Райчевски. Светиилийските възвишения (континуитет на регионалните култови средища).- В: В света на човека. Т.2. С. 2008, с. 168